

STATUT DIAKONII KOŚCIOŁA EWANGELICKO-REFORMOWANEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Nasz Pan Jezus Chrystus powiedział: "Cokolwiek czyniliście jednemu z braci moich najmniejszych, mnie czyniliście." (Mat. 25, 40). Kierując się tymi słowami Kościół Ewangelicko-Reformowany przywiązuje bardzo dużą wagę do pracy diakonijnej, którą pojmuje jako najważniejszą służbę dla bliźniego. Jan Kalwin wprowadził w Kościele cztery urzędy: starszego, doktora, pastora i diakona. Do zadań diakona należy troska o ludzi słabych, bezbronnych, w podeszłym wieku, o dzieci, o więźniów, a także o ich najbliższych. Troska ta nie wyraża się jedynie w podążaniu z pomocą materialną, lecz również, a może przede wszystkim we wskazaniu drogi do Jezusa i za Jezusem. Jest więc diakonia misją Kościoła, której ważność winniśmy doceniać. Skoro jesteśmy uczniami i naśladowcami Jezusa Chrystusa, to musimy, tak jak nasz Mistrz – pochylać się nad płaczącymi, nieść pomoc tam, gdzie pojawiają się problemy, nie odwracać się od proszącego, wspomagać słabych i zagubionych. W tej służbie powinniśmy szukać wsparcia u naszego Pana, prosząc o Jego błogosławieństwo dla służby Diakonii.

Rozdział I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Diakonia Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, nazywana dalej "Diakonią Kościoła", jest jednostką organizacyjną Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "Kościołem" i w zakresie wskazanym w niniejszym statucie realizuje zadania Kościoła.

§ 2

Diakonia Kościoła została powołana na wniosek Konsystorza Kościoła Uchwałą Synodu Kościoła z dnia 27 kwietnia 2003 roku na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 maja 1994 roku o stosunku Państwa do Kościoła ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 324 z późn. zm.), zwanej dalej "Ustawą", a także na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1089 roku o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155 z późn. zm.).

1. Diakonia Kościoła ma osobowość prawną na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 lipca 2003 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Diakonii Kościoła ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 135, poz. 1273).
2. Szczegółowe zasady działalności Diakonii Kościoła określa regulamin uchwalony przez Synod Kościoła zgodnie z Prawem Wewnętrznym Kościoła.
3. W sprawach nieuregulowanych w statucie Diakonii Kościoła, regulaminie Diakonii Kościoła, Prawie Wewnętrznym Kościoła oraz ustawie, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

§ 3

1. Terenem działania Diakonii Kościoła jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Dla realizacji celów statutowych Diakonia Kościoła może w przypadkach szczególnych prowadzić działalność poza granicami kraju, zgodnie z właściwymi przepisami prawa.

§ 4

Siedzibą Diakonii Kościoła jest Warszawa.

§ 5

Diakonia Kościoła używa pieczęci z napisem określającym nazwę i siedzibę Diakonii.

§ 6

1. Znakiem Diakonii Kościoła jest Krzyż z Koroną. Prawo Diakonii Kościoła do używania tego znaku wynika z decyzji Eurodiakonii, według której znak ten może być używany jako logo Diakonii Kościołów ewangelickich w Europie.
2. Świętem Diakonii Kościoła jest 15 niedziela po Niedzieli Trójcy Świętej.

Rozdział II

ZADANIA DIAKONII

§ 7

1. Celem działalności Diakonii Kościoła jest inicjowanie, wspieranie i koordynowanie pomocy charytatywnej oraz niesienie opieki duchowej osobom jej potrzebującym w Kościele, w szczególności w sferze takich zadań publicznych, jak:
 - 1) działalność charytatywna i pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
 - 2) ochrony zdrowia;
 - 3) działania na rzecz osób niepełnosprawnych, bezdomnych, bezrobotnych, więźniów, migrantów, uchodźców;
 - 4) nauki, edukacji, oświaty i wychowania;
 - 5) przeciwdziałania patologiom społecznym;
 - 6) kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji;
 - 7) rozwijanie kontaktów i współpracy między społeczeństwami;
 - 8) pomoc ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą;
2. Diakonia realizuje swoje cele w szczególności poprzez:
 - 1) udzielanie różnych form pomocy osobom potrzebującym, w tym pomocy rzeczowej, a pomocy finansowej w szczególnie uzasadnionych przypadkach;
 - 2) opiekę nad osobami chorymi, starymi, niepełnosprawnymi;
 - 3) organizowanie i prowadzenie instytucji do wypełniania zadań diakonijno – opiekuńczych;
 - 4) współdziałanie ze służbami diakonijnymi lub charytatywnymi innych Kościołów i związków wyznaniowych, krajowymi i zagranicznymi;
 - 5) przeprowadzanie zbiórek na cele diakonijne;
 - 6) współpracę ze świeckimi organizacjami charytatywnymi;
 - 7) współdziałanie z organami państwowymi i samorządowymi, organizacjami pozarządowymi, Narodowym Funduszem Zdrowia, a także z innymi organizacjami, instytucjami, osobami.
3. W zakresie określonym w niniejszym statucie Diakonia Kościoła może prowadzić odpłatną i nieodpłatną działalność pożytku publicznego na zasadach określonych w odrębnych przepisach prawa państwowego.
4. Miejscem działalności Diakonii Kościoła są obiekty własne i pomieszczenia wynajęte lub udostępnione oraz miejsca publiczne zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

§ 8

Diakonia Kościoła, w ramach swoich możliwości, służy także swą pomocą i opieką osobom ich potrzebującym spoza Kościoła.

Rozdział III

ŚRODKI MATERIALNE DIAKONII

§ 9

1. Diakonii Kościoła przysługuje prawo do swobodnego nabywania, posiadania, zbywania i obciążania mienia ruchomego i nieruchomości oraz zarządzania swoim majątkiem.
2. Diakonia Kościoła zaspokaja swoje potrzeby materialne z dochodów uzyskanych w szczególności z:
 - 1) własnego majątku;
 - 2) działalności statutowej;
 - 3) dotacji władz Kościoła;

- 4) składek i ofiar pieniężnych oraz w naturze, w tym ze zbiórek publicznych na cele charytatywne;
 - 5) spadków, zapisów, darowizn krajowych i zagranicznych, od osób fizycznych i prawnych;
 - 6) subwencji, dotacji i ofiar pochodzących od krajowych i zagranicznych instytucji, fundacji oraz przedsiębiorców.
3. Diakonia Kościoła może prowadzić działalność gospodarczą w rozmiarach służących realizacji jej celów statutowych, na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Dochód z działalności gospodarczej przeznaczany jest na realizację celów statutowych.

§ 10

1. Dochody Diakonii Kościoła przeznaczone są w całości na finansowanie działalności statutowej.
2. Dochody z działalności pożytku publicznego mogą być przeznaczane wyłącznie na tę działalność.
3. Zabrania się:
 - 1) udzielania pożyczek lub zabezpieczania zobowiązań majątkiem Diakonii Kościoła w stosunku do jej członków, członków organów lub pracowników oraz osobom, z którymi pracownicy pozostają w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanym dalej "osobami bliskimi";
 - 2) przekazywania majątku Diakonii Kościoła na rzecz członków jej organów lub pracowników oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności jeżeli przekazanie to następuje bezpłatnie lub na preferencyjnych warunkach;
 - 3) wykorzystywania majątku Diakonii Kościoła na rzecz członków jej organów lub pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba, że to wykorzystanie bezpośrednio wynika ze statutowego celu Diakonii Kościoła;
 - 4) zakupu na szczególnych zasadach towarów lub usług od podmiotów, w których uczestniczą członkowie Diakonii Kościoła, członkowie jej organów lub pracownicy oraz ich osób bliskich.

§ 11

Ewidencja księgowa działalności Diakonii Kościoła prowadzona jest według zasad obowiązujących w rachunkowości.

Rozdział IV

ORGANY DIAKONII KOŚCIOŁA

§ 12

Organami Diakonii Kościoła są: prezes Diakonii i Rada Diakonii Kościoła.

§ 13

1. Prezes Diakonii jest Przewodniczącym Rady Diakonii.
2. Biskup Kościoła z urzędu wchodzi w skład Rady Diakonii Kościoła.
3. Pozostałych członków Rady Diakonii Kościoła, nie mniej niż 3 i nie więcej niż 7, powołuje Synod Kościoła na wniosek poszczególnych parafii (diaspory) na 3-letnią kadencję. W przypadku wakującego stanowiska w Radzie Diakonii Kościoła nowego członka może powołać Synod na okres do końca kadencji.
4. Członek Rady Diakonii Kościoła może zostać odwołany przez Synod w razie:
 - 1) złożenia rezygnacji;
 - 2) podjęcia pracy, której charakter uniemożliwia należyte wykonywanie funkcji członka Rady Diakonii Kościoła;
 - 3) choroby, ułomności lub utraty sił, powodujących trwałą niezdolność do sprawowania funkcji;
 - 4) nie wykonywania należytego obowiązków;
 - 5) istotnego naruszenia statutu Diakonii Kościoła.

§ 14

1. Rada Diakonii Kościoła na pierwszym posiedzeniu wybiera spośród siebie Zastępcę Przewodniczącego i Sekretarza oraz określa ich obowiązki.
2. Posiedzenia Rady Diakonii Kościoła prowadzi Prezes Diakonii Kościoła lub osoba przez niego wyznaczona.

3. Rada Diakonii Kościoła obraduje na posiedzeniach zwoływanych w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz w roku.
4. Posiedzenia Rady Diakonii Kościoła zwołuje Prezes Diakonii Kościoła z własnej inicjatywy lub na żądanie innego członka Rady Diakonii Kościoła.
5. Rada Diakonii Kościoła podejmuje uchwały zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy jej członków.

§ 15

1. Członkami Rady Diakonii Kościoła mogą być osoby, które nie były skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej.
2. Członkowie Rady Diakonii Kościoła mogą otrzymywać z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Diakonii Kościoła zwrot uzasadnionych kosztów lub wynagrodzenie w wysokości nie wyższej niż określone w art. 8 pkt. 8 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 60, poz. 535).
3. W obradach Rady Diakonii Kościoła mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, osoby zaproszone przez Radę Diakonii Kościoła.

§ 16

Do kompetencji Rady Diakonii Kościoła należy:

- 1) kierowanie i koordynowanie działalności Diakonii Kościoła;
- 2) zatwierdzanie planów i programów działania Diakonii Kościoła;
- 3) sprawowanie nadzoru i kontroli nad działalnością Prezesa Diakonii;
- 4) żądanie od Prezesa Diakonii przedstawienia wszelkich dokumentów dotyczących działalności Diakonii Kościoła, w tym składania pisemnych i ustnych wyjaśnień;
- 5) zatwierdzanie opracowywanych przez Prezesa Diakonii rocznych planów finansowych Diakonii Kościoła;
- 6) określanie czynności zwykłego zarządu i czynności przekraczających zwykły zarząd;
- 7) wnioskowanie do Synodu Kościoła o zmiany w statucie Diakonii Kościoła.

§ 17

1. Prezes Diakonii wybierany jest na okres 4 lat przez Synod. Wybór ponowny jest dopuszczalny.
2. Do kompetencji Prezesa Diakonii należy:
 - 1) bieżące kierowanie i zarządzanie Diakonią Kościoła;
 - 2) wykonywanie uchwał Rady Diakonii Kościoła i innych właściwych organów Kościoła;
 - 3) przygotowywanie planów działalności Diakonii Kościoła, planów finansowych i sprawozdań z działalności Diakonii Kościoła;
 - 4) obrót i zarządzanie majątkiem Diakonii Kościoła;
 - 5) reprezentowanie Diakonii Kościoła na zewnątrz;
 - 6) zatrudnianie pracowników Diakonii Kościoła i wykonywanie wobec nich uprawnień pracodawcy;
 - 7) składanie na każdej sesji Synodu sprawozdania z działalności Diakonii Kościoła wraz ze sprawozdaniem finansowym.

§ 18

1. Do reprezentowania Diakonii Kościoła na zewnątrz i zaciągania w jej imieniu zobowiązań majątkowych w sprawach nie przekraczających zakresu czynności zwykłego zarządu upoważniony jest Prezes Diakonii Kościoła lub Biskup Kościoła.
2. Do reprezentowania Diakonii Kościoła na zewnątrz i zaciągania w jej imieniu zobowiązań majątkowych w sprawach przekraczających zakres czynności zwykłego zarządu upoważnieni są łącznie Prezes Diakonii i Biskup Kościoła, działający na podstawie uchwały Rady Diakonii Kościoła.

§ 19

1. Synod Kościoła, na wniosek Rady Diakonii Kościoła, w zależności od potrzeb i posiadanych środków, może powołać Biuro Diakonii Kościoła.
2. Biuro Diakonii Kościoła sprawuje obsługę administracyjno-biurową Prezesa Diakonii i Rady Diakonii Kościoła.

3. Biurem Rady Diakonii Kościoła kieruje Dyrektor, powoływany i odwoływany przez Synod Kościoła na wniosek Prezesa Diakonii na okres 3 lat.
4. Szczegółowe zasady funkcjonowania Biura Rady Diakonii Kościoła określa regulamin uchwalany przez Radę Diakonii Kościoła.

§ 20

1. Diakonia Kościoła może zatrudniać wolontariuszy. Warunki świadczenia pracy przez wolontariuszy określają porozumienia między Diakonią Kościoła a wolontariuszami oraz właściwe przepisy prawa.
2. W Diakonii Kościoła, za zgodą Prezesa Diakonii, mogą wykonywać prace poborowi skierowani do odbycia służby zastępczej, na zasadach i w trybie określonym we właściwych przepisach prawa.

Rozdział V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 21

Zniesienie lub przekształcenie Diakonii Kościoła może nastąpić na podstawie uchwały Synodu Kościoła.

§ 22

W przypadku zniesienia Diakonii Kościoła cały jej majątek przechodzi na własność Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 23

Zmiany w niniejszym statucie są wprowadzane w trybie przewidzianym dla jego uchwalenia.

Warszawa, kwiecień 2005 r.